

Hoofdpunten van het *Ontwerp voor een Klimaatakkoord* vanuit de industrie

De Nederlandse industrie wil niet alleen in eigen land, maar - nog belangrijker – wereldwijd koploper zijn op het gebied van verduurzaming en CO₂-reductie. Wij willen werken aan een bloeiende, circulaire en mondiaal toonaangevende industrie, waar de uitstoot van broeikasgassen nagenoeg nul is. Ons commitment aan het Klimaatakkoord van Parijs geldt onverminderd.

In het vandaag gepresenteerde *Ontwerp voor een Klimaatakkoord* is de doelstelling van Parijs vertaald naar nagenoeg klimaatneutraliteit in 2050 met een tussendoel van 49% emissiereductie in 2030. De industrie onderschrijft dit doel en wil inzetten op een mix van oplossingen zoals energiebesparing, restwarmtebenutting, CCS en CCU en elektrificatie en groene waterstof. De industrie zal hiermee ook oplossingen bieden voor het verminderen van de CO₂-uitstoot van andere sectoren. De urgentie en omvang van de opgave betekent echter dat een te beperkte focus op sectorale doelen een kosteneffectieve aanpak in de weg staat. Met het pakket dat door en over de verschillende tafels onderhandeld is komt dit doel in zicht.

Aan de industrietafel is een ambitieus indicatief doel van 14,3MT CO₂ reductie in 2030 afgesproken. Dit doel kunnen we bereiken via een programmatische aanpak die zich richt op: versnellen van innovatie, kostenefficiënte uitrol van CO₂-reductiemaatregelen en bedrijfsspecifieke CO₂-transitieafspraken met een bonus/malus. Hiermee gaat Nederland de transitie van de industrie versnellen ten opzichte van Europa en de rest van de wereld, zonder het *level playing field* in gevaar te brengen. Nederland heeft hiermee een onderscheidend ambitieus pakket aan beleidsinstrumenten.

De industrie committeert zich in het akkoord aan zo'n 9-15 miljard aan private investeringen tot 2030 om deze versnelde verduurzaming vorm te geven. Omdat een deel van deze investeringen nog niet rendabel is zullen deze investeringen op de markt normaal gesproken niet tot stand komen of anders leiden tot verliezen. Daarom biedt de overheid een tegemoetkoming voor de onrendabele top oplopend tot indicatief 550 miljoen in 2030. Daar staat tegenover dat de CO₂ gerelateerde lasten voor de industrie in dezelfde periode stijgen met ca. 375 miljoen.

Concreet is in het *Definitieve Ontwerp Klimaatakkoord* het volgende afgesproken voor de industrie:

- 1. Doel is klimaatneutraliteit in 2050 met een tussendoel van 49% CO₂-reductie in 2030. Voor de industrie is een indicatief doel van 14,3MT CO₂ reductie afgesproken.**
- 2. Bedrijfsleven en overheid investeren beide 100 miljoen per jaar in klimaatinnovatie.** De overheid investeert 60 miljoen oplopend tot 100 miljoen in 2023 in klimaatinnovatie. Het bedrijfsleven investeert hetzelfde bedrag.
- 3. In 2019 wordt een gedetailleerde sectorklimaatafspraak met de industrie uitgewerkt.** Alle bedrijven met een uitstoot boven 10ktCO₂ dienen in 2019 een CO₂ reductieplan in. Indienen van plannen is verplicht. De plannen bevatten investeringen in innovatie, rendabele maatregelen met een terugverdientijd van 5 jaar, geplande scope 1, 2 en 3 maatregelen met een onrendabele top en de voorwaarden waaronder deze investeringen uitgevoerd kunnen worden. Er wordt een concreet CO₂-reductiepad afgesproken.

De plannen worden onafhankelijk getoetst door RVO. RVO is de enige toetsende en oordelende overheidsinstantie. Met dit *Ontwerp voor een Klimaatakkoord* wordt de huidige bevoegdheidsverdeling tussen RVO en provincies niet gewijzigd.

De uitvoering van de plannen wordt geborgd door een combinatie van bonus (toegang tot SDE++ gelden) en een malus (CO₂ heffing bij in gebreke blijven bij niet uitvoeren van het CO₂ reductieplan). Een goedgekeurd plan geeft toegang tot de SDE++.

Een afgekeurd plan wordt belast met een CO₂-heffing oplopend van €30 in 2021 tot €43 in 2030, vormgegeven als minimumprijs die wordt geheven over de emissies boven de EU ETS benchmark. Hiermee worden achterblijvers geprikkeld en voorlopers niet benadeeld. Bij in gebreke blijven in de uitvoering van het plan geldt deze heffing t.o.v. de emissies die het bedrijf achterblijft t.o.v. haar plan. Deze heffing blijft tijdelijk beschikbaar voor het bedrijf om alsnog te voldoen aan de plannen. Van in gebreke blijven is bijvoorbeeld geen sprake als (1) anderen niet voldoen aan de voorwaarden, (2) tenderprijs onder de abatements curve ligt, (3) overmacht.

In 2020 zal PBL op basis van de geaggregeerde CO₂ reductieplannen toetsen of het doel voor 2030 kan worden bereikt. Indien de optelsom van de plannen ontoereikend is dan zal een aanvullende reductie worden overeen gekomen.

Waar nodig zal deze aanpak wettelijk worden verankerd.

4. De SDE++ regeling richt zich op kostenefficiënte CO₂-reductie maatregelen en kostenreductie.

Indicatief is een bedrag oplopend naar 550 miljoen per jaar in 2030 beschikbaar voor de industrie. De regeling wordt opengesteld voor alle bedrijven¹; grote bedrijven dienen een goedgekeurd CO₂-reductieplan te hebben om toegang te krijgen. In 2023 vindt de eerste herijking van het klimaatakkoord op systeemniveau plaats.

Indien bij de herijking blijkt dat de middelen onvoldoende zijn, zijn in beginsel reserve-middelen beschikbaar. Hierbij gaat het om voorfinanciering door de industrie van SDE++ middelen (max. 340 miljoen) die na 2030 beschikbaar komen voor de industrie en aanvullend max. 150 miljoen per jaar vanuit de industrie (onder voorwaarde van het sluiten van klimaatakkoord met alle partijen).

De SDE++ is in beginsel technologie-neutraal. Dit betekent geen maximum aan inzet van bepaalde technologieën (bijv. CCS). Wel kan met specifieke luiken worden gewerkt om te borgen dat bepaalde cruciale technologieën tot kostenreductie en vervolgens uitrol kunnen komen.

5. Groei wordt geacommodeerd en nieuwkomers vallen onder hetzelfde regime.

Door te sturen op een indicatieve reductieopgave blijft er ruimte voor toekomstbestendige duurzame uitbreidingsinvesteringen en nieuwkomers. De initieel beschikbare middelen zijn gekoppeld aan de initiële opgave. Als de opgave verandert door groei of krimp zullen de middelen navenant aangepast moeten worden. Nieuwkomers vallen uiteraard onder hetzelfde regime.

¹ Voor het MKB zal wordt onderzocht hoe deze in aanmerking kunnen komen voor SDE++ middelen zonder te worden geconfronteerd met hoge administratieve lasten voor bedrijven en lagere uitvoeringskosten voor de overheid.

6. Level playing field is geborgd.

Met deze aanpak kiest Nederland voor een sneller CO₂-reductiepad dan de landen om ons heen. Bij het samenstel van maatregelen zal voortdurend worden geborgd dat het level playing field voor het bedrijfsleven in stand blijft. Internationaal opererende bedrijven worden gecompenseerd voor hogere elektriciteitsprijzen als gevolg van CO₂ prijzen.

De industrie wenst van de overheid hierbij een regiefunctie bij de ontwikkeling van de benodigde infrastructuur en heeft een versnelde groei van groene elektriciteit nodig om haar plannen te helpen realiseren. Met deze aanpak wordt de weg geplaveid naar een groene, circulaire en biobased economie in 2050. De industrie heeft het volste vertrouwen in samenwerking met de andere partijen bij het klimaatakkoord om dit doel te realiseren.